

## Ο Ιατροφιλόσοφος, καθηγητής Κωνσταντίνος Σέκερης<sup>†</sup>

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ  
Κριτικός-Συγγραφέας

**Έ**φυγε πρόσφατα από κοντά μας μια σπάνια, χαρισματική προσωπικότητα που δεν επεδίωξε ποτέ να ενοχλήσει ή να προβληθεί στον δημόσιο χώρο πέρα από τις έξοχες επιτεύξεις της στην επιστήμη. Απεβίωσε αιφνίδια ο Κωνσταντίνος Σέκερης, μια διεθνούς εμβέλειας επιστημονική αυθεντία στο χώρο της βιοχημείας.

Καθηγητής σε μεγάλα ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού, στα ελληνικά πανεπιστήμια, στο Κέντρο Ερευνών και συνάμα πρόεδρος στο μοναδικό και εμπνευσμένο Χωριό SOS. Αλλά και για όλα αυτά άλλοι αρμοδιότεροι θα μιλήσουν και θα λαμπρύνουν μια μεγαλειώδη πορεία χωρίς έπαυση.

Είχα τη μεγάλη τύχη, όχι δυστυχώς συχνά, να συνομιλώ με αυτό τον



σπάνιο άνθρωπο και φυσικά δεν ανήκω στους ειδικούς της επιστήμης του ώστε να επικοινωνούσα στα χωράφια του. Με άφηνε κυρίως άναυδο η αγάπη του για την ποίηση, αγάπη μυσμένου στα μυστικά της δημιουργίας, στα ειδικά προβλήματα των σχολών, των ειδών και των μορφών. Οι απόψεις του για τη ζωγραφική, τη μουσική και την αρχιτεκτονική δεν ήταν απλώς οι απόψεις ενημερωμένου με-

σοευρωπαίου διανοούμενου αλλά ενός βαθιάς καλλιέργειας αναγεννησιακού ανθρωπιστή.

Προσωπικά θαύμασα και την πλήρη γνώση της ιστορίας του ευρωπαϊκού θεάτρου αλλά και την ευρεία επικοινωνία του με το νεοελληνικό θέατρο, τις σχολές του, τα είδη του, τους εκπροσώπους του και την κλίμακα των ειδών του (από την τραγωδία στην επιθεώρηση).

Εκεί όμως που ο Σέκερης σε άφηνε άφωνο ήταν η φιλοσοφική του κατάρτιση που κάλυπτε την προτίμησή του στους προσωκρατικούς, έφτανε στο Νίτσε και σχολίαζε τον Χάιντεγκερ.

Κάποτε στον τόπο μας (με πρότυπο τον Κοραή) μιλούσαμε για ιατροφιλοσόφους. Ο Σέκερης ήταν ένας από τους τελευταίους μύστες αυτής της Σχολής. ■